

6/10/80

21

BX1750
.C23
1784-90
v.2
e.1

1080044468

INSTITVTIONES THEOLOGICAE

IN VSVM TYRONVM

ADORNATAE

A F. AVGVSTINO CABADÈS MAGI

REGII ORDINIS B. MARIAE V. DE MERCEDE,

Redemptionis Captiuorum, in Valentina Academia Sacrae

Theologiae Doctore, Professore, ac Censore.

TOMVS III

SVPERIORVM PERMISSV.

VALENTIAE: IN OFFICINA BENEDICTI MONFORTI

M. DCC. LXXXV.

46443

BX1750
C23
1784
v.2

Age tamen, qualiac umque nostra sunt, et ea ipsi
afferamus, quae etiamsi non meliora erunt, quam vete-
ra, erunt tempori fortassis aptiora.

Cl. Melchior Canus lib. XII. cap. X.

FONDO BIBLIOTECA PÚBLICA
DEL ESTADO DE NUEVO LEÓN

132767

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN
CAPILLA ALFONSINA BIBLIOTECA UNIVERSITARIA

MICROFILMADO Rollo-9

INDEX
INSTITVTIONVM THEOLOGICARVM.
PARS ALTERA

De Deo quia rerum est principium et finis.

LIBER I.

De opificio sex priorum mundi dierum.

- CAP. I. *V*ndenam vera ac certa creationis historia petenda sit demonstratur. Origenis interpretandiratio notatur. Pag. 2.
- CAP. II. Illorum diluit argumenta, qui mosaicae narrationi refragantur. 5.
- CAP. III. Num dies creationis naturales fuerint, an allegorici, in utramque partem discutitur. 9.
- CAP. IV. Opera sex priorum dierum summatim recenset. De Angelorum creatione breuiter agit. 19.

LIBER II.

De Angelorum natura et perfectionibus disputat.

- CAP. I. *A*ngelos esse multipli-
ci argumento euincitur. 27.
- CAP. II. Error Sadducaeorum confutatur. 29.
- CAP. III. Quandonam Angeli creati sint ex instituto discutitur. Lateranensis Synodus explicatur. De loco etiam in quo creati sunt probabiliter disseritur. 31.
- CAP. IV. Quae contra adductas opiniones obiciuntur argumenta soluit. 35.
- CAP. V. Quales facti sint Angeli in donis quae supra naturam sunt explicatur. 41.
- CAP. VI. Opinionum nobis aduersantium fundamentis occurritur. 45.
- CAP. VII. Angelos simplices esse spiritus defenditur. 48.
- CAP. VIII. Oppositae sententiae fundamentis satisficit. 50.
- CAP. IX. Angelorum immortalitas defenditur, et declaratur. 58.
- Cap.

- CAP. X. De primaria angelicae naturae facultate, quae in rerum cognitione consistit. Cuiusmodi illa sit explicatur ex Augustini praesertim doctrina. 61.
- CAP. XI. De rebus angelicae cognitioni subiectis: de illis etiam quae eam subterfugiunt. 63.
- CAP. XII. Argumenta soluit quae contra veritates stabilitas pugnant. 71.
- CAP. XIII. De Angelorum voluntate disserit. Quam ex sese mutabilem ac flexibilem esse Patrum auctoritate suadet. Sancti Thomae mentem declarat. 78.
- CAP. XIV. Quae de loco Angelorum disputari solent summam resoluuntur. Quomodo illi corpora adsumant obiter explicatur. 88.
- CAP. XV. De bonorum Angelorum merito et praemio agitur breuiter. 92.
- CAP. XVI. De malorum Angelorum lapsu sermonem instituit: eorundem primum peccatum declarat: veterum aliquorum sententiae confutantur: poenam item iisdem inflictam designat. 94.
- CAP. XVII. Error illorum, qui perpetuas daemouum et damnatorum poenas negarunt, refertur. Quae obieiebant argumenta diluuntur: illa etiam quae inferni ignem non esse corporeum probare videntur. 101.
- CAP. XVIII. De Angelorum ordinatione secundam hierarchias et ordines; ac de eorum erga homines tutela, et officiis. 109.
- CAP. XIX. Argumentorum solutione amplius praecedentia firmantur. 119.
- CAP. XX. Quam Angeli in haec inferiora virtutem habent, ostenditur. 121.

LIBER III.

Qui de hominis opificio est.

- CAP. I. Praeadamitarum fabula exploditur. 131.
- CAP. II. Praeadamitici systematis ortum, progressumque refert: eiusdem fundamenta enervat. 137.

Cap.

- CAP. III. Primi hominis productionem, quum quoad animam, tum quoad corpus declarat: mulieris item formationem explicat, vindicatque. 146.
- CAP. IV. Errorum his veritatibus contradicentium notitia exhibetur: fundamenta enervantur. 152.
- CAP. V. De imagine Dei ad quam homo factus est, agitur. Quaestio multiplex paucis absoluitur. 169.
- CAP. VI. Varias de hac una re sententias memorat: quibus in explicanda huius imaginis ratione Patres vsi sunt. 174.
- CAP. VII. Agitur de primi hominis originaria integritate. 175.
- CAP. VIII. Obiectiones in contrarium solvuntur. 179.
- CAP. IX. Primi hominis immortalitatem gratiae beneficium esse docet. Arboris vitae virtutem declarat. 181.
- CAP. X. De conservandae speciei modo si felix innocentiae status perstitisset. Veterum sententiae referuntur. 189.
- CAP. XI. De loco in quo primi parentes collocati sunt. Multiplex de illo resoluatur quaestio. 193.
- CAP. XII. Philonis et Origenis errorem describit: causas errandi memorat, ac dispellit. 201.
- CAP. XIII. Agitur de mandato primo homini a Deoposito. Transgressionis causa et peccatum declarantur. 205.
- CAP. XIV. Praeposterae quorundam opiniones adversus propositionem secundam confutantur argumentorum solutione. 218.
- CAP. XV. Poenas memorat primis hominibus ob inobedientiam inflictas. Eorundem resipiscentiam ac salutem sustinet. 224.
- CAP. XVI. Dogmata firmata, et haereticorum contradicentium relatione, et argumentorum, quibus illa impetere solent, confutatione amplius firmantur. 228.
- CAP. XVII. De eodem ipso Adami crimine in posteros transmissio, seu quatenus originale dicitur, denuo agitur. 240.
- CAP. XVIII. Qui fuerint haereticorum adversus veritatem hanc conatus exhibet. Eisdem dissolvit. 250.
- CAP. XIX. In quo probabilis origi-

ginariae noxae natura
sita sit, aperitur: mo-
dus quo illa in poste-
ros traicitur determi-
natur. 269.

CAP. XX. Qui fuerint Catholico-
rum ac Nouatorum con-
tra sentientes narra-
tur. Rationes eorundem
soluuntur. 276.

CAP. XXI. Augustini sententia de
sensibilibus infantium

absque baptismo mori-
entium poenis defendi-
tur. Sancti Thomae mens
et scribendi ratio de-
clarantur. 285.

CAP. XXII. Pelagianorum haeresi,
aliorum etiam senten-
tiis relatis, quae in
contrarium stare vi-
dentur momenta addu-
cuntur, ac enervan-
tur. 290.

LIBER IV.

Qui diuinam ordinationem, electionemque hominis
in finem considerat.

CAP. I. Deum particulari pro-
videntia aliquos ad glo-
riam eligere demonstrat.
Solos item sic electos con-
sequi salutem. 297.

CAP. II. Rationibus in contra-
rium occurritur; relato
primum Ambrosii Catha-
rini errore. 300.

CAP. III. De diuinæ praedestina-
tionis caussa agit; eam-
que in solo Dei benepla-
cito agnoscit. 304.

CAP. IV. Theologorum contra sen-
tientium enervantur ar-
gumenta. 312.

CAP. V. Praedestinationem ad
gratiam non esse ex me-
ritis demonstratur. Ve-

teres Ecclesiae Patres a
labe Pelagiana defen-
duntur. 324.

CAP. VI. Haereticorum conatus co-
hibentur, atque fran-
guntur. 327.

CAP. VII. Diuinæ praedestinati-
onis effectus adsignan-
tur. 330.

CAP. VIII. De praedestinationis cer-
titudine, atque immuta-
bilitate: deque Sancto-
rum pro electis interces-
sione. 336.

CAP. IX. Constituto, in Deo es-
se reprobationem, quid
illa sit, atque quonam
pacto fiat, euincitur. 341.

CAP. X. Caluini errore relato,
ad

ad ea, quae a Caluini-
stis obiciuntur soluen-
da pergit. Dein Theo-
logorum Catholicorum in
negotio reprobationis ne-
gatiuae nobis aduersan-
tium argumentis fit sa-
tis. 347.

CAP. XI. De reprobationis effe-
ctibus pauca: item
de praedestinatorum, re-
probatorumque numero ac
signis. Quis accedit li-
bri vitae notio, atque
descriptio. 454.

ERRATA CORRIGENDA.

Pag. 12. lin. 13. *aperiatur*, lege *aporiatur*. 35. 15. *iudicium*, *iudicium*.
73. 6. *suggestionei*, *suggestiones*. 83. 16. *potuerint*, *potuerint*. 135. 16. *Copernicis*,
Copernici. 208. *destinates*, *destinatus*. 264. 21. *Cypriani*, *Hilarii*.
268. 3. *prae excellentia*, *prae excellentiam*. 304. *acceperi*, *acceperis*.

¿Vt quid vero alia, quae sane deprehendimus, erratula indicasse, cum
ea icu oculi a quolibet animaduerti possint et emendari?

INSTITVTION. THEOLOGICAR.

PARS ALTERA

DE DEO QUIA RERVM EST PRINCIPIVM

ET FINIS.

LIBER I.

DE OPIFICIO SEX PRIORVM MUNDI
dierum.

Argumentum hoc, quod Scripturae Sacrae Interpretes fa-
cultatis suae viribus, iuribusque iure merito adtribuunt,
eo pacto a nobis hic discutiendum erit, quo, ad ea per-
tractanda quae nostris Institutionibus praestabilitus ordo
expostulat, ex eius elucidatione reseratur aditus. Paucis
itaque rem absoluemus; calamum insuper ita moderantes, vt varias
atque inuicem pugnantes Patrum, Interpretum, Theologorum, ac
Philosophorum etiam de hac vna re sententias referentes, ne de vna
quidem nostrum proferamus iudicium, nec vllam notemus nisi talis
Tom. II. A il.